

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 20 NOVEMBRE DE 2020 | Número 101

PÀG. 6 | ALCER LA VEU

Crida eclesial a “no passar de llarg”
davant la violència de gènere

PÀG. 9 | JUSTÍCIA I PAU

Comunitats cristianes obren diàleg
en el conflicte a Catalunya

PÀG. 12 | ELECCIONS EUA

Trump i el suport dels evangèlics

PÀG. 16 | FUNDACIÓ PERE TARRÉS

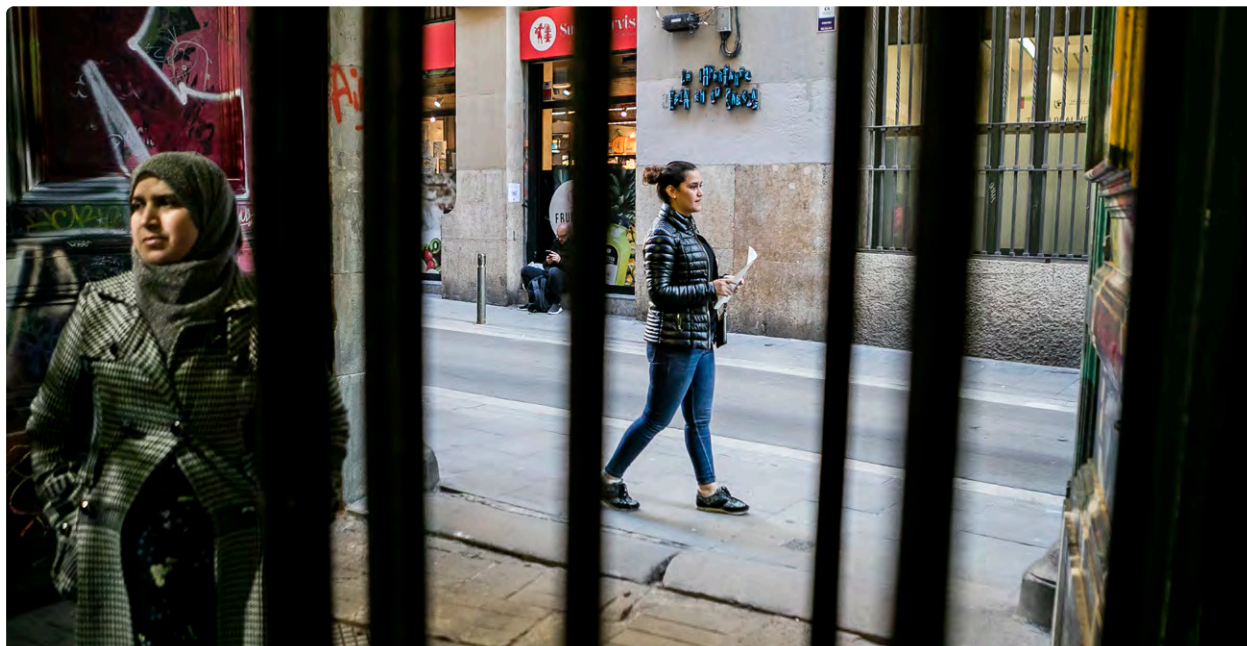
“Les desigualtats empitjoren la salut
dels infants”

PÀG. 30 | RUTH GIORDANO

Des del confinament: en qui confies?

PÀG. 34 | JOSEP MIQUEL BAUSSET

Quique: la frescor de l'Evangeli
i la seva alegria

**Càritas Barcelona demana protegir els migrants
de les “fronteres invisibles” | PÀG. 18**

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Setmana de presentació d'informes. Les entitats socials en sectors vulnerables s'han de poder aturar. Comprendre què passa, perquè passa i denunciar-ho. Alerten de les fronteres invisibles que estronquen tants projectes vitals. Què hi diu l'humanisme cristià?

SUMARI

3 Actualitat

La Missa del Gall, abans de les 10 de la nit, però sense limitació a 100 persones
Crida eclesial a “no passar de llarg” davant la violència de gènere
Comunitats cristianes obren diàleg davant el conflicte a Catalunya
Donald Trump i el suport dels evangèlics
Fundació Pere Tarrés: “Les desigualtats empitjoren la salut dels infants”
Càritas Barcelona demana protegir els migrants de les “fronteres invisibles”
“El repte de Magis és fer comunitat a distància”
Museu de Lleida: “Ens hem quedat orfes”

34 Panoràmica

Des del confinament: en qui confies?, per Ruth Giordano
Quique: la frescor de l'Evangelí i la seva alegria, per Josep Miquel Bausset
LOMLOE, una llei educativa que avança... retallant drets, per Escola Cristiana

39 Recull de premsa

40 La setmana a les xarxes

Missa del pollet al Cor de Maria de Barcelona, el 2017 | Claretians.

La Missa del Gall, abans de les 10 de la nit, però sense limitació a 100 persones

Si res no canvia aquest serà l'any de la Missa del Pollet. Les noves **mesures sanitàries aprovades** pel Govern per reemprendre activitats prevenen en els dos primers trams mantenir l'aforament dels actes religiosos en el 30%. Si les dades epidemiològiques no ho endarrereixen, el 21 de desembre s'entraria en tercer tram que ja permetrà un aforament del 50% als centres religiosos. Però a diferència de la situació actual, a partir de dilluns vinent s'elimina la limitació a 100 persones en actes religiosos i cerimònies civils.

Aquest és el possible escenari amb el que s'arribaria a la Missa de Nadal, després que aquest

any no s'hagi pogut fer cap celebració presencial per Setmana Santa: 50% d'aforament del temple i sense limitació a 100 persones. Però durant tots els trams de reobertura es mantindrà vigent el toc de queda a partir de les 10 de la nit. Per tant, enlloc de Missa del Gall, només es podrà celebrar la missa de vigília, coneguda popularment com la missa del Pollet.

La reobertura d'activitats s'ha fixat en quatre trams. El primer entra en vigor aquest dilluns i el segon el 7 de desembre. Al tercer i al quart tram s'hi avançaria cada 15 dies, si la situació sanitària no aconsella endarrerir-lo. Així, dins del tram 1 i del tram 2, fins el dilluns 21 de desem-

bre l'aforament a totes les celebracions religioses està limitat al 30%. El tram 3 i 4 ja permet l'aforament al 50%.

El canvi més significatiu és l'eliminació del topall de 100 persones que va entrar **en vigor la setmana passada**, després de la polèmica per la celebració d'una beatificació a la Sagrada Família de Barcelona amb 600 persones. Aquesta restricció només haurà estat vigent durant el cap de setmana passat i el vinent, després que diverses confessions religioses han demanat eliminar-la. En altres activitats socials, com teatres o cinemes, s'inicia la reobertura amb limitacions a 500 persones, que en el tram 4 seran 1.000.

La propera celebració religiosa a la Sagrada Família, l'ordenació del bisbe auxiliar **Javier Villanova**, que estava prevista pel 22 de novembre, es va ajornar al 20 de desembre. Si es manté la data, el marc normatiu vigent serà el mateix que hi havia el dia de la beatificació: 30% d'aforament i sense topall en el nombre d'assistents. També cal tenir present que fins el 21 de de-

sembre durant els caps de setmana no es podrà sortir del municipi o la comarca.

En la resta d'activitats que afecten especialment les comunitats religioses com els esplais, la catequesi o altres activitats no vinculades a l'educació no reglada, difícilment es podran reemprendre abans de Nadal. Les activitats extraescolars estan permeses en els trams 1, 2 i 3 però limitades a 6 o 10 persones. Fins que s'entri en el tram 4, que no està previst abans del 4 de genet, no es podran reemprendre amb normalitat.

També cal tenir present que en tots els trams està vigent la limitació de reunions social 6 o 10 persones, excepte en els àmbits de serveis religiosos, el món educatiu i laboral. Les escoles mantenen la presencialitat, excepte en el Batxillerat i cicles superior que continuarà en semipresencial fins el tram 4. La universitat tampoc recupera la presencialitat fins el tram 4, és a dir, com a molt aviat fins al gener.

El moviment Alcem la Veu, l'1 de març de 2020 a Barcelona.

Crida eclesial a “no passar de llarg” davant la violència de gènere

“Què hem de fer i de deixar de fer com a comunitats cristianes per acabar amb la violència contra les dones dins i fora de l'Església?”. La coordinadora Dones Alcem la Veu ha difós una **guia de pregària dels fidels** contra la violència de gènere per aquest diumenge. Un text reflexiu, ancorat en l'evangeli, que explicita voluntat de transformació i compromís social.

“El 25 de novembre nosaltres no callarem, no passarem de llarg en un dia de lluita de la societat civil”, explica **Montse Suárez**, membre de la coordinadora Dones Alcem la Veu. I és que el proper dimecres 25 de novembre se celebra el Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones. I dins de l'Església també hi ha moviment en aquest sentit. “Tampoc passarem de llarg davant la violència que hi ha dins de l'Església”, apunta Suárez.

Pregària i compromís

És per això que amb motiu de la diada internacional proposen a les comunitats cristianes incloure dins del culte i les celebracions dominicals una referència explícita a “aquesta xacra de la societat”. Conviden a tota la institució a pregar i a comprometre's per eradicar-la.

“Treballem pel posicionament de l'Església contra la violència cap a les dones”, diu Suárez. Tot i que no han entrat en el circuit de pregàries ‘oficials’ dels fidels, han decidit escampar igualment la proposta. “Sabem que hi haurà parròquies que la faran, perquè hi som i les dones en aquests espais tenen un reconeixement”, apunta Suárez.

La guia **Per a les pregàries, celebracions i eucaristies** inclou una breu introducció, una monició a la lectura, el fragment de l'evangeli de Mateu referit a la dona que patia hemorràgies i, finalment, la pregària dels fidels. La proposta, en català, ha estat elaborada en complicitat amb *Revuelta de Mujeres en la Iglesia*, que **han difós** la iniciativa a la resta de l'Estat. El document al·ludeix també al context de la Covid-19 i denuncia: “La pandèmia ha agreujat l'aïllament i la indefensió de la situació de les dones que conviuen amb el seu agressor. En el que va d'any han mort a l'estat espanyol 38 dones per violència de gènere”.

En la reflexió sobre el text de l'evangeli destaquen el paper guaridor i exemplar de Jesús. Però també de les dones que, davant d'un context que les fa emmaltir, prenen “decisions transgressores més enllà de les lleis i preceptes injustos per reclamar el seu dret a la salvació, a la felicitat, a viure amb dignitat i justícia”.

Feminisme actiu dins l'Església

L'1 de març d'aquest 2020 la coordinadora Alcem la Veu va celebrar un **acte reivindicatiu** davant de la Catedral de Barcelona exigint el reconeixement i la igualtat de les dones dins l'Església. Des de llavors i malgrat la situació de pandèmia, l'equip de treball s'ha mantingut actiu.

Per la **festa de Corpus** van oferir una pregària en què demanaven fer del “cos de dona un símbol per expressar Déu”. I ara preparen noves convocatòries.

“Els actes al voltant del 8 de març són fonamentals; l'1 de març davant de la Catedral no va ser un acte folklòric, sinó una crida al compromís de temes que hem de continuar treballant”. Montse Suárez insisteix en què l'Església té **molts talents desaprofitats**, i assenyala la coordinadora busca que “cadascú ofereixi el millor que té”. Ni més ni menys, diuen, que “per ser l'Església que Jesús impulsava, per fer possible el Regne de Déu”.

El grup motor també treballa per incloure la igualtat i la no discriminació de les dones en la preparació del **Sínodo de bisbes de 2022**, que porta per lema ‘Per una Església sinodal: comunió, participació i missió’.

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● CONTES DESEXPLICATS

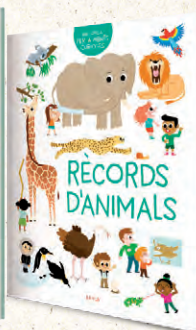
● ULLS DE MITJANIT

● ORIOL PELACANYES

● BIBLIOTECA PER A MENTS CURIOSSES

● BON JAN

Novetats per llegir quan arriba el fred

Llibres que fan lectors

BAULA

Conciliaris de l'ACO en la Jornada General, parlant sobre la situació política. Octubre de 2017.

Comunitats cristianes obren diàleg davant el conflicte a Catalunya

La pandèmia de la Covid-19 ha acaparat els mitjans de comunicació. No obstant, hi ha altres realitats que segueixen el seu curs, fent-se presents en el nostre dia a dia. És el cas de les diferents posicions polítiques en el moment d'abordar el conflicte entre Catalunya i Espanya. Això afecta diversos àmbits, incloses les comunitats cristianes. Des de Justícia i Pau es fa una aportació diferent que promou el diàleg i la cohesió social, inspirat en l'Evangelí i en el pensament cristià. Es tracta de la iniciativa [Diàleg.cat](#).

Posar en comú sentiments, més que les idees

“No serà el primer cop que sentim a parlar de com a alguna parròquia, en grups de revisió de vida, de matrimonis o grup de fe, reflexionar sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya pot provocar tensions i malentesos i pot allunyar els participants, encara que comparteixin valors basats en el cristianisme”, expressa **Quim Cervera**, coordinador de l'Eix de Pau, Diversitat i Democràcia de **Justícia i Pau**.

Observant aquest fet, a Justícia i Pau es va pensar a crear espais de diàleg on uns i altres es poguessin escoltar, compartint sentiments

i emocions. “Abans d’elaborar tota la metodologia, ja hi havia alguna experiència parroquial, i sabíem que el més important era posar en comú els sentiments, més que les idees...”, destaca Cervera. Per al diàleg, “ens uneix i predispone a escoltar a l’altre parlar de com se sent cadascú i com l’afecta personalment i en l’entorn”, exposa el sociòleg, que creu que això ha de passar per davant “del color polític que pot tenir cadascú”.

I és que en un conflicte, quan ens quedem en les posicions és quan ens enroquem, hem d’anar a les necessitats: “El diàleg sincer et pot fer descobrir coses que tenim oblidades o amagades, les emocions com la tristesa, la ràbia, la por són comunes i a partir d’aquí pot néixer l’empatia amb el del costat.”

“Un procés dur, però magnífic”

La manera de treballar sorgeix després de la prova que va experimentar un grup de deu persones voluntàries de Justícia i Pau. “Ens vam reunir per parlar del conflicte polític entre Catalunya i Espanya” i, a partir dels aprenentatges extrets, una petita comissió va elaborar tres sessions.

La primera, per expressar quina és l’experiència i sentiments personals que viuen els membres del grup entorn a aquest problema. La segona, per aprofundir en alguns ensenyaments de la doctrina social de l’Església que poden ajudar a gestionar aquesta situació. La tercera sessió, per expressar opinions diverses i posant-se en la pell de l’altre, cercar junts quines “llums evangèliques” troben en cada una.

L’objectiu no és arribar a cap a acord ni formular cap proposta de solució, sinó comprendre i captar les diferents maneres que hi ha de viure i entendre aquest problema. “És un procés dur, però magnífic de fer”, explica el coordinador del projecte. “Hi ha persones que s’han posat a plorar i després han pogut continuar millor i s’han pogut obrir per escoltar l’altre, tota una evolució que pot arribar a ser terapèutica”.

La proposta ara està oberta a aquells que els pugui interessar. “De moment només hem rebut 5 expressions d’interès, de persones de parròquies i grups diferents, però pensem que encara que siguin pocs és un bon número per començar”. Les sessions les condueixen persones de Justícia i Pau “des d’un punt neutral, d’obser-

vadors, frenant el ritme si veiem que l’ambient es tensa massa”. **Eduard Ibáñez, Josep Maria Fisa** o el propi **Quim Cervera**, són algunes de les persones que desenvolupen el paper de guies i pensen que “contra més reduïts siguin els grups, i més variats en color polític, es pot treballar millor perquè dona temps a que tot-hom hi digui la seva amb calma”.

Així i tot, de moment el funcionament ha quedat aturat. L’activitat es va començar a difondre a la tardor de l’any passat, però l’inici de la pandèmia va començar a afectar de ple molts àmbits, entre ells l’activitat parroquial i les trobades dels seus respectius grups. “Quan les condicions sanitàries permetin aplegar-nos ens posarem en marxa”, valoren, ja que per als promotors de la iniciativa “és important la presència física”.

“No poder escoltar a algú que tingui una visió diferent”

De forma espontània, i des de l’experiència cristiana, ja hi ha hagut persones que s’han plantejat aquest diàleg i l’han posat en pràctica. Per exemple, des de l’**Acció Catòlica Obrera** i en el context posterior a l’1 d’octubre de 2017.

“Recordo que va ser un temps duríssim dins del grup de revisió de vida”, apunta **Vicky Sánchez**, membre de la parròquia de Sant Francesc de Bellavista i d'un grup de l'ACO del Vallès Oriental.

Sánchez comenta la sorpresa de descobrir que determinats posicionaments enrocats afectaven la resta del grup de revisió de vida. “Pots ser més o menys obert, més o menys catalanista, però hi ha un marge de respecte; i en els fets de vida van sortir experiències i posicionaments que ferien el d'altres persones”.

Mesos més tard, es va proposar un nou espai de diàleg i reflexió. En aquesta ocasió, en una jornada oberta a l'ACO del Vallès Oriental. “Vam participar-hi una vintena de persones, és un tema que preocupa”, apunta Sánchez. El teòleg **Gaspar Mora** va proposar una dinàmica, el novembre de 2017, a partir de diverses lectures i dos textos de l'evangeli, els va fer reflexionar sobre **tres preguntes**. I, a partir d'aquí, cadascú va poder expressar com ho havia viscut i en quin moment estava.

El plantejament era molt clar: “Com podem fer una relectura del conflicte, i de la vivència i

l'emoció, des de la fe, per centrar-nos en el que és més important, que són les persones”.

Renovar la convivència

Cervera també recorda l'experiència a la parròquia de Santa Maria del Gornal. “El 2011 vam convidar **Santi Torres**, membre de l'equip directiu de **Cristianisme i Justícia**. En aquella ocasió, recorda Torres, “vaig celebrar una conferència, dins d'un cicle de temes d'actualitat”. “Cervera ja es va adonar llavors que era un tema que inquietava a les persones de la seva parròquia, van venir unes quaranta persones de diferents colors polítics i totes elles informades sobre el tema”. Torres va fer “un repàs històric, per convidar a pensar com havíem arribat fins aquell moment, un repàs dels fets que partia des de la Transició, es va generar un clima de reflexió més aviat intel·lectual.”

Torres també va impartir una xerrada sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya a la parròquia Mare de Déu de Bellvitge. “Aquesta va ser viscuda més a peu de carrer, van assistir persones del barri i els presents van parlar més des de l'emoció i el sentiment, de la convivència en

el seu dia a dia, on es pot entreveure que la tensió no només és causada per la diferència política, sinó que sovint aquesta coincideix amb altres diferències estructurals, com l'estabilitat econòmica, una barreja d'identitat i nivell d'oportunitats... ens queda molta feina a fer per arribar a una societat cohesionada”. Aquesta convivència a la qual apunta Torres, ha estat darrerament analitzada per l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP) amb el document **Convivència i polarització a Catalunya**.

A Cristianisme i Justícia també es va promoure una experiència pionera, coincidint amb la unificació de províncies de la Companyia de Jesús. “Vam pensar que era bo proposar una experiència de diàleg sobre la situació de Catalunya amb la relació a Espanya, en aquell moment era difícil compartir taula de diàleg”. Una experiència de diàleg entre persones de diverses procedències i sensibilitats que “van compartir el seu sentir i parer sobre la situació de Catalunya i la seva relació amb el conjunt d'Espanya”. Les reflexions i resultats queden recollits en el Paper “**És possible renovar la convivència**”.

Fotografia: Gage Skidmore sota llicència CC 2.0

Donald Trump i el suport dels evangèlics

Després d'una aferrissada lluita electoral amb participació record, com mai abans s'havia donat a la història, des de fa pocs dies sabem que el demòcrata **Joseph Robinette "Joe" Biden Jr.** serà el 46è president electe dels Estats Units d'Amèrica.

D'acord amb les dades estadístiques del **Public Religion Research Institute** (PRRI), **Donald Trump** va arribar a la Casa Blanca l'any 2016 amb el suport d'un **81%** de l'electorat que es classifica demogràficament com a blanc i evangèlic. Un sector que, tot i constituir només el 15% de la població, esdevé clau en les eleccions americanes pel seu compromís polític i perquè en bloc constitueix efectivament un **25%** sòlid de l'electorat.

Ted Olsen, director editorial de *Christianity Today*, diu que molts dels evangèlics que l'any 2016 van votar per Trump, ho van fer moguts més per antipatia a **Hillary Clinton** que a favor del llavors sorprenent candidat republicà. En aquestes eleccions, però, molts ho han fet de forma entusiasta a favor de Trump perquè, segons Olsen, veien les votacions com un referèndum més enllà de les conviccions clàssiques sobre l'avortament i la injustícia racial (que neguen sigui estructural). Per a ells aques-

tes eleccions presidencials havien de posar de manifest la veritable “identitat cristiana” dels votants. Olsen cita com a exemple a l’influent pastor **John MacArthur** dient-li en una conversa a Trump que “qualsevol creient de veritat estarà del seu costat en aquestes eleccions.”

Altres resultats del PRRI posaven de manifest un any abans de les eleccions presidencials i malgrat els escàndols i la personalitat polèmica de Donald Trump al llarg del seu mandat, que l’electorat blanc i evangèlic continuava donant-li suport de forma majoritària:

-Fins a un 77% dels blancs evangèlics, en contrast amb el 39% de tots els americans, aprovaven la gestió presidencial de Donald Trump.

-El 63% dels blancs evangèlics, en comparació al 35% de la resta d’americans, no creien que Trump hagués tacat la dignitat de la figura presidencial.

-El 66% dels evangèlics blancs deia que en les presidencials del 2020 anava a votar Trump independentment del candidat demòcrata. Sens dubte, aquestes eleccions han posat de

manifest la gran divisió que pateix la societat americana i han deixat entreveure al món sencer un país cada vegada més polaritzat. En **un article** de *Christianity Today*, a on se li demanava la seva opinió, **Ammy Black** (professora de ciències polítiques a Wheaton College) deia: “Qui guanyi la cursa presidencial s’enfrontarà a la intimidatòria tasca de liderar un país profundament dividit, enmig d’una pandèmia creixent i una greu crisi econòmica. Espero i prego que la persona que inauguri la presidència el pròxim 20 de gener faci tot el possible per reunificar la gent, infondre esperança i guiar-nos per sortir de la pandèmia.”

L’any de la Covid-19, les eleccions americanes han estat, segurament a part de la pandèmia, l’esdeveniment que més seguiment ha generat arreu del món. Precisament, el pròxim dia 23 de novembre tindrà lloc un **debat en línia** -organitzat per l’**Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura** i liderat per un grup d’alumnes del tercer curs de Global Communication Management de la **Facultat de Comunicacions i Relacions Internacionals de la Universitat Ramon Llull**- sobre el que han donat de si els comicis a la presidència dels Estats

Units i, en especial, per a analitzar el paper que hi juguen els evangèlics com a poderós lobby polític en aquell país.

L’opinió dels evangèlics catalans

En preparació a aquest esdeveniment, s’ha realitzat una petita **enquesta** adreçada a la comunitat protestant de Catalunya. L’estudi de camp resultant (a partir de 340 participants) permet saber el seguiment aproximat que els evangèlics catalans han fet de les presidencials americanes i quina opinió tenen sobre el president sortint i els suposats valors tradicionals que defensa.

El que revela l’enquesta -realitzada entre els últims dies de la campanya electoral i el recompte de votacions- és que els evangèlics catalans atorguen una gran importància a les eleccions presidencials dels Estats Units amb un altíssim 97,6%. Encara, però, que només un 57,4% dels enquestats admet haver seguit de prop el procés electoral.

Si bé és cert que, per una banda, un 70,3% dels evangèlics catalans admeten que la religió té

molta importància en la seva opció política; d'altra banda, fins a un 65,6% rebutja el fet que hi hagi una sola opció política des d'un punt de vista cristià. Tot el contrari del que sol passar als Estats Units on, tradicionalment, s'identifica el Partit Republicà com l'opció pròpia dels cristians evangèlics.

El caràcter moral d'un polític

Un altre aspecte que diferencia l'opinió general dels evangèlics catalans amb els seus correligionaris nord-americans -almenys del que es desprèn de les dades recollides del PRRI- és la importància que se li dona al caràcter moral i comportament públic d'un líder polític a l'hora de confiar-li el vot. Una aclaparadora majoria dels evangèlics catalans consideren molt important el caràcter moral d'un polític i fins al 50,9% arribarien a votar en contra d'un líder moralment reprovable i polèmic, encara que en teoria afirmés valors tradicionalment conservadors des d'un punt de vista cristià.

Quant a les qüestions més controvertides de l'avortament i la justícia social, la gran majoria dels evangèlics catalans (75%) diuen que totes dues són igual d'importants, encara que hi ha una certa tendència a prioritzar el dret a la vida dels infants no nascuts davant la injustícia social que poden patir minories o sectors desafavorits de la societat nord-americana.

Davant la pregunta "Creus que els cristians blancs i negres nord-americans voten el mateix?", la majoria dels evangèlics catalans opinen que no. La qual cosa coincideix amb les estadístiques del PRRI. Per últim, una dada que crida molt l'atenció és que gairebé la meitat (un 49,4%) dels evangèlics a Catalunya creuen que el paper de l'església americana en aquestes eleccions ha estat irrellevant, la qual cosa sembla més una projecció del que és la nostra realitat a Catalunya o a Europa sobre una realitat totalment diferent com la nord-americana on el lobby evangèlic exerceix un pes determinant en cada procés electoral.

Quin paper voldrà jugar l'Església

La victòria de Biden obre una nova etapa i deixa enrere -almenys de moment- la política de crispació i polèmica inaugurada per qui és encara president. El problema, però, no és saber si s'ha superat a Trump, sinó saber quin paper voldrà continuar jugant l'Església que el 2016 el va portar al poder i que quatre anys després continua donant-li suport de forma clarament majoritària.

Serà interessant saber quines respostes i quina anàlisi d'aquestes i altres qüestions faran els estudiants de Global Communications Management de Blanquerna el **pròxim dia 23 de novembre**, acompanyats de quatre convidats especials que compartiran el que pensen des de la seva doble perspectiva com a ciutadans americans i evangèlics -establerts a Catalunya- que viuen amb passió la intensitat d'aquest moment històric.

XAVIER MEMBA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

L'economia circular exigeix a Catalunya "un esforç en tots els sentits"

Actualment, 148.000 tones de productes tèxtils acaben cada any en els abocadors de Catalunya i es malgasten 262.000 tones d'aliments. Aquestes dades són expressives d'una realitat: Catalunya, a pesar que està en millor situació que el conjunt de la mitjana espanyola, necessitarà fer "un esforç en tots els sentits" per situar-se en els registres que preveu el Pla d'Acció per a una Economia Circular Europea. Així ho ha advertit el responsable d'Economia Circular de la Fundació Formació i Treball, Miquel Vidal.

ABAT OLIBA CEU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Relleu al rectorat del Seminari Interdiocesà de Catalunya

Els formadors i seminaristes del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI), amb la presència del bisbe delegat, l'arquebisbe **Joan-Enric Vives**, i els dos rectors entrant i sortint del seminari, **Javier Vilanova** i **Armand Puig** es van reunir telemàticament aquest divendres 13 de novembre. De manera senzilla es va fer palès davant de tots ells el relleu en la responsabilitat del rectorat del seminari, que tindrà a partir d'ara Armand Puig i Tàrrrech, que continuarà el seu servei de rector de l'Ateneu universitari Sant Pacià, vivint al Seminari Interdiocesà.

TARRACONENSE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'hospitalitat del Casal Arrupe celebra 6 mesos amb "la porta oberta"

Ara fa sis mesos que es va posar en marxa la **Comunitat d'hospitalitat del Casal Arrupe**, situada a Sant Cugat. És una iniciativa de la Fundació Migra Studium per ampliar la Xarxa d'hospitalitat (www.hospitalaris.org) que va iniciar l'acollida durant el primer estat d'alarma per la COVID-19. En un món de portes tancades, on centenars de persones perden la vida al Mediterrani i a l'Atlàntic, la Comunitat Arrupe acull i ofereix sostre i una llar a sol·licitants d'asil i migrants vulnerables.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fundació Pere Tarrés: “Les desigualtats empitjoren la salut dels infants”

“Les desigualtats senten molt malament a la salut. Descubrim res de nou? No, però hem de continuar denunciant que les desigualtats empitjoren la salut dels infants”. Ras i curt. Amb aquesta afirmació iniciava **Rosalina Alcalde**, cap de metodologia i estudis del departament de consultoria i estudis de la **Fundació Pere Tarrés**, la presentació aquest dimarts dels resultats de l'informe *Infància i salut a Catalunya i Espanya*, dins el Fòrum Social Pere Tarrés.

Un informe que es basa en dades de l'any 2017 i que no inclou el període de la Covid-19, però que presenta algunes tendències que la pandèmia ha intensificat. “Les alarmes que mostren les dades del 2017 ara estan empitjorant”. L'informe posa de manifest com la classe social “té efectes en el benestar dels infants. “La percepció dels infants sobre la seva salut empitjorava abans de la Covid”, ha relatat Alcalde, sent els infants nens els qui es troben pitjor que les nenes.

L'efecte de la classe social en la salut

Els elements d'atenció que mostra l'informe és que l'empitjorament de la percepció de salut

dels infants “té a veure amb l’empitjorament real de la seva salut”. Cal, remarca Alcalde, parar atenció als infants varons de classe baixa i al seu patiment de malalties cròniques.

Un altre dels factors a tenir en compte és el malestar psicològic dels infants, que està estretament relacionat amb “el malestar psicològic dels adults”.

L’informe també recull com ha augmentat el sedentarisme i l’exposició a les pantalles i com caldria millorar l’activitat física entre les classes baixes, “i sobretot entre les nenes”, ja que va decreixent a mesura que la classe social és més baixa. El sobrepès infantil també és alarmant. “Afecta molt més els nens que a les nenes”, i hi ha una gran diferència d’alimentació per classe social.

El dret a la salut, més enllà del paper

El Fòrum Social Pere Tarrés ha continuat amb la conferència ‘Salut, infància i vulnerabilitat, a càrrec de **Juan José García**, cap de l’Àrea de Pediatria de l’**Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona**. García ha reconegut que hi ha proves que certifiquen “que el benestar emocional del nen afavoreix el resultat de salut”. Totes les coses contextuals que sempre s’havien considerat alienes, explica, “es demostren ja beneficioses”.

García ha recordat que aquesta setmana se celebra l’aniversari de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets dels infants, que els reconeix com a titulars dels seus drets. “Aquesta convenció marca un abans i un després”, ha explicat, tot i que ha reconegut que la salut no depèn només d’un paper que reconegui el dret.

“Hi ha condicionaments genètics i ambientals i socials, on sí podem influir”.

La pobresa afecta. “Tot nen quan neix té dos determinats claus, la família on neix i l’entorn on es desenvolupa. I això repercuteix en la vida adulta, però podem trencar el cercle i aturar la perpetuació”. Per acabar-ho d’adobar apareix el coronavirus, i aquestes desigualtats s’accentuen, ha explicat García. “S’han estigmatitzat els infants?”, s’ha preguntat. “Penso que sí. En primer lloc per pensar que transmetien el virus i eren tractats com a vectors de la malaltia, i en segon lloc per no haver establert millor el sistema educatiu durant el confinament”. Si hem de tancar les escoles, ha demanat, hem de procurar que l’educació no s’aturi, sobretot la infantil”.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: Mingo Venero | Càritas Barcelona.

Càritas Barcelona demana protegir els migrants de les “fronteres invisibles”

Les persones en situació administrativa irregular han de superar una cursa d'obstacles per accedir a drets socials bàsics com el treball o l'habitatge. Així ho ha presentat Càritas Barcelona aquest dijous al matí en roda de premsa. L'entitat denuncia que hi ha “fronteres invisibles que condemnen a una ciutadania de segona” i reivindica una normativa d'estrangeria adequada a la necessitat de mobilitat actual de les persones. També demana agilitzar el sistema de concessió de cita prèvia i facilitar la tramitació dels informes d'estrangeria sense taxes d'emissió. I garantir l'empadronament sense haver d'acreditar títol de propietat o contracte de lloguer, i garantir vies segures per a la migració.

Són algunes de les propostes de l'informe *Fronteres in-visibles* dedicat a 'Com la irregularitat administrativa t'estronca el projecte vital', que acaba de publicar l'Observatori de la Realitat Social de Càritas Diocesana de Barcelona.

El paper de les comunitats cristianes

Salvador Busquets, director de Càritas Barcelona, ha destacat que el paper de les comunitats cristianes és fonamental com a element de soli-

daritat per acollir i promoure la xarxa de suport de les persones migrades. “El reconeixement, en tant que veïns i veïnes, de les persones migrades a les nostres comunitats parroquials fa que sorgeixin iniciatives molt riques, de suport i orientació mútua”, ha destacat.

Les persones arriben al nostre país fugint de la pobresa o de la violència, “són sortides d'emergència”, afirma **Miriam Feu**, cap d'anàlisi social i incidència de l'Observatori de la Realitat Social de Càritas Barcelona. Un cop arriben a l'Estat, es troben una “cursa d'obstacles” per regularitzar la seva situació i tenir una vida digna. Feu ha destacat que “l'exclusió social es multiplica per 3 en les llars d'origen extracomunitari” i l'atur es duplica respecte als espanyols. Una desigualtat que s'accentua especialment en el dret a l'habitatge. Segons l'economista, “7 de cada 10 persones migrades es troben situació d'exclusió residencial” i busquen alternatives en les habitacions de relloguer, l'infrahabitatge o l'amuntegament.

Feu ha denunciat l'absència d'estadístiques oficials sobre la població migrada arribada en l'últim any. Segons algunes estimacions unes 100.000 persones han arribat a Catalunya en

els últims 12 mesos, però la manca de xifres públiques demostra que “aquesta població està invisibilitzada, no existeixen ni a les estadístiques”.

El director del Secretariat Diocesà de Pastoral amb Migrants, **Joan Cabot**, ha recordat els quatre verbs que el **papa Francesc** va suggerir el 2018 en relació a les persones migrants i refugiades: **acollir, protegir, promoure i integrar**. “Quatre verbs que fan referència a actituds que hauríem d'anar fent nostres com a societat d'acollida”, ha apuntat. Cabot ha denunciat les fronteres que estronquen tants projectes vitals

i hi ha afegit: “Hem normalitzat que tinguin tants problemes per obtenir la ciutadania”.

L'impacte de la COVID-19

La situació s'ha vist agreujada per la COVID-19. És el cas d'un **testimoni, atès per Càritas Barcelona**, que per seguretat ha volgut mantenir l'anonimat. Va arribar a Barcelona pocs dies abans de l'estat d'alarma, escapant d'amenaques al seu país d'origen, Colòmbia. Vidua i amb fills a càrrec, aquesta persona va estar uns dies en un hotel fins que es va quedar sense estal-

vis per fer-hi front. Actualment resideix en un bar, tancat per la situació sanitària, i treballa informalment cuidant persones grans quan la truquen. És conscient que “la gent s’aprofita de que no tinc papers, i aprofita per pagar-me menys”, de totes formes prefereix “aquesta situació que la violència a Colòmbia”.

“Són els nostres veïns, els pares i mares del companys de classe dels nostres fills”, resumeix Feu, que també ha introduït el **testimoni d’Àngela Sierra**, sol·licitant d’asil que després d’aconseguir feina i una estabilitat per afrontar la vida familiar ha vist com la seva vida s’ha desmuntat al ser rebutjada la seva petició de protecció internacional. Sierra, d’origen colombià, ha afirmat que “sense permís de treball ni compte d’estalvis es perd tot, és com no existir per a Espanya”.

La cap del programa de migració, **Elisabet Ureña**, ha exposat algunes dades colpidores sobre la realitat dels sol·licitants d’asil. Més de la meitat d’aquestes són denegades i arxivades, especialment les de nacionalitat colombiana que compten en el darrer any amb 39.000 denegacions. “Només en un 4,57% de les demanades es reconeix l’estatut de refugiat i la protecció subsidiària” ha explicat Ureña.

Menors estrangers sense referents

I, en el cas de la protecció de menors estrangers sense referents, demanen allargar la prestació d’extutelat fins als 23 anys, enlloc dels 21. Des de fa uns mesos, i emparant-se en la Llei d’Estrangeria, els requisits per renovar les targetes de residència dels joves que han estat tutelats són molt més restrictius. L’ingrés de 2.500 euros mensuals, fins i tot sense tenir permís de treball, és la clàusula que “farà caure en la irregularitat administrativa” a molts joves que han arribat a la majoria d’edat estant en centres tutelats. Ureña ha reivindicat que aquests joves “han de tenir les mateixes condicions que els infants i adolescents que han arribat al país per reagrupament familiar”, i no en uns termes tant restrictius com els que s’imposen en els últims mesos.

Segons l’informe **FOESSA de 2018**, la taxa d’exclusió social de les persones de nacionalitat extracomunitària gairebé triplica les d’origen espanyol. Un barem que té en compte l’exclusió laboral, de consum, política, d’educació, d’habitatge, de salut, de conflicte social i d’aïllament social. “Tenir o no tenir la situació administrativa regularitzada marca molta diferència”, apunta Salvador Busquets en l’informe.

L’estudi parteix de grups de discussió amb 55 persones que han viscut processos migratoris i que són acompanyades per Càritas Barcelona. Viure en habitacions rellogades, al carrer; subsistir amb treballs inestables, sense protecció ni contracte; sense accés a prestacions; sense xarxa de suport informal, amb por de ser expulsats i amb una administració absent. Aquestes situacions afecten molt sovint la població immigrada i l’aboquen a viure a la intempèrie. Una desprotecció que en la majoria de casos s’allarga un mínim de tres anys. L’entitat alerta que la crisi de la Covid-19 ha impactat també de manera més intensa en les persones migrades.

8è FESTIVAL DE MÚSICA CRISTIANA

PRINCIPAT D'ANDORRA

- DJGARDEN & ALEXGR
- MIGUELI
- VOCAL GROOVE

www.canolichmusic.com

Organitza:

PARRÒQUIA
SANT JULIÀ DE LÒRIA

BISBAT D'URGELL

Col·labora:

COMÚ DE SANT JULIÀ DE LÒRIA

GOVERN D'ANDORRA

ANDORRA
www.visitandorra.com

RTVA

YouTube

CANÒLICH MUSIC ANDORRA

Sant Julià de Lòria

Som fràgils. Siguem valents.

CANÒLICH MUSIC ANDORRA
20 i 21 de Novembre 2020

1050

0

Comparteix

Descarregar

Guardar

Sergi

“El repte de Magis és fer comunitat a distància”

La pandèmia de la Covid-19 ha desbaratat seguretats, rutines i plans establerts a nivell global i local. Si assumir els canvis és sovint difícil, en una etapa com la de la joventut, en què es fa imprescindible la socialització i la relació entre iguals, aquests canvis sobtats es fan en alguns moments inevitables, frustrants i tot un repte.

Magis, la proposta pastoral dels Jesuïtes adreçada a joves d'entre 18 i 30 anys, coneix bé la realitat que viuen els joves en plena pandèmia. Han vist com l'acompanyament dels grups, les propostes pastorals i les accions preparades se n'anaven en orris d'un dia per a l'altre. Malgrat

les dificultats, han continuat treballant, acompanyant i proposant noves maneres per continuar “construint comunitat malgrat la distància física”.

Reinventant la proposta pastoral

Lucía Ortín, vicepresidenta del Patronat del **Casal Loiola**, afirma que la presencialitat és clau a la pastoral, perquè l'acostament a Jesús “és més fàcil en el compartir la vida amb els companys, fent-se present, fent escolta profunda i amb una dosi de silenci”, que sovint en la distància no s'aconsegueix.

Malgrat no poder comptar amb els espais físics com la capella o l'església, Magis ha reinventat la proposta i ha traspassat tota la pastoral a mode online. “Busquem recursos abans oblidats”, explica Ortín. Una nova modalitat que ha ajudat, creu, a revaloritzar la importància de la trobada i la celebració comunitària.

Eduard Escudero, membre de Magis, reconeix que al principi va ser un cop dur veure com tot el que estava previst no es podia fer. Tot i la frustració inicial, creu que la creativitat ha fet que puguin adaptar, ajustar i innovar en la pastoral juvenil. “Hem reformulat els grups a mode on-

line, i hem fet experiències que abans no havíem fet com la introducció als Exercicis, amb un grup de vint-i-cinc joves a Manresa amb totes les mesures de seguretat”.

Una situació fora del nostre control

Una altra adaptació que ha hagut de fer Magis és acompanyar la incertesa. En un moment vital, el de la joventut, en què hi ha mil projectes, es fa voluntariat o es comença la universitat de sobte cal quedar-se i fer-ho tot des de casa. “El canvi és brutal”, recorda Escudero. Des de Magis han vist la necessitat d’adaptar-se a una situació “fora del nostre control, fora de tota expectativa i sense pla de futur”, explica Ortín.

Per a **Jordi Balsells**, jove participant del Casal Loiola, el pas de la pastoral a online ha suposat també la pèrdua d’algunes coses. “El contacte visual i físic, la llum de l’espelma en el centre, el silenci en comunitat o compartir el cançoner amb la persona del costat”, són algunes d’elles.

La **Maria**, que també participa al Casal Loiola, creu que és important poder tenir un grup amb qui parlar. “Et passes molt temps a casa i el grup

et permet compartir vivències de la fe, o personals, parlar del que sigui”.

L’**Albert**, jove del Casal Loiola, creu que són importants les trobades Magis, tot i fer-les ara en format online. Reconeix, però, que “les pantalles són fredes”. El mateix li passa a la **Núria**, una altra jove del Casal Loiola, a qui tantes hores davant la pantalla diàriament fa que perdi una mica aquest punt d’inflexió que eren per a ella les trobades Magis durant la setmana.

I és que **Lucía Ortín** creu que la sobresaturació de contingut online actualment també contribueix “a la dispersió i al fet que la proposta pastoral sigui una més de les moltes que reben al llarg del dia”. Cal, explica, eines per destriar allò que ajuda d’allò que no, i poder fomentar així un espai de qualitat a la pastoral. “La digitalització de la pastoral ens obliga a usar el llenguatge digital i oferir-ho a través d’altres canals perquè el mitjà no sigui un obstacle sinó una via d’accés”.

La digitalització també comporta perills. Per a **Eduard Escudero** existeix el perill “de traduir l’Evangeli en eslògans, frases boniques que es perden en l’scroll de la pantalla”, el que ell anomena “traduir la radicalitat de l’Evangeli a un ele-

ment de consum més”. D’altra banda, **Escudero** no perd de vista que les xarxes socials són també avui plataformes d’informació en les quals els joves hi són presents. “Cal trobar el to i la manera de comunicar la pastoral des de les xarxes”.

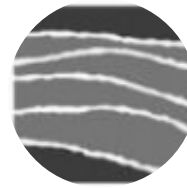
“El soroll extern necessita silenci profund”

Al **Jordi Balsells** participar online del Magis l’ajuda “a mantenir-se en pau, amb la mirada en Déu i amb sentiment de comunitat i ajuda mútua”. Un moment, afirma la **Maria**, “per veure més enllà del bombardeig de notícies negatives”, un espai que analitza interiorment les petites coses del dia a dia, i que t’ajuda “a tirar endavant”.

Des de Magis creuen que indubtablement és missió “acompanyar en moments d’incertesa, inestabilitat i quan tot missatge crida a la desesperança”. **Ortín** afirma que ara “és un temps on el soroll extern necessita silenci profund, habitat i compartit”. Una oportunitat per poder apropar l’espiritualitat ignasiana als joves “per llegir el pas de Déu en la nostra vida, ara, davant aquesta situació, destriant i triant sense que la societat decideixi per nosaltres”.

LOMLOE, una llei educativa que avança... retallant drets

PER FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA DE CATALUNYA
A L'ESCOLA CRISTIANA

La Comissió d'Educació i Formació Professional va aprovar el proppassat divendres dia 13 el dictamen sobre el Proyecto de Ley Orgánica por la que se modifica la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación, i aquesta setmana aquest text serà elevat al Ple del Congrés. Atès el caràcter orgànic de la proposta, s'haurà de realitzar una votació de conjunt en què es necessitarà la majoria absoluta de la cambra baixa per continuar-ne la tramitació al Senat.

El text del projecte de llei és molt preocupant per la seva concepció. No se n'amaga, perquè ho afirma de forma explícita: la seva pretensió és subratllar que l'educació pública constitueix

l'eix vertebrador del sistema educatiu. Si la llei té aquest principi informador, no és d'estranyar la fractura que suposa de l'actual model educatiu al país, on han conviscut l'escola pública i l'escola privada concertada fent bo el mandat constitucional d'una educació per a tothom en règim de llibertat. O com la mateixa LOE indica: "es tracta, en darrera instància, que tots els centres, tant els de titularitat pública com els privats concertats, assumeixin el seu compromís social amb l'educació i facin una escolarització sense exclusions, per accentuar així el caràcter complementari de les dues xarxes escolars, encara que sense perdre la seva singularitat". Sembla que l'actual govern vol acabar amb tot

aquest context. I no ho afirmem després de llegir titulars de premsa o manifestos més o menys encertats, sinó l'informe de la ponència que es tramita al Congrés, que ha estat aprovat per 20 vots a favor i 16 en contra i que ara anirà al Ple.

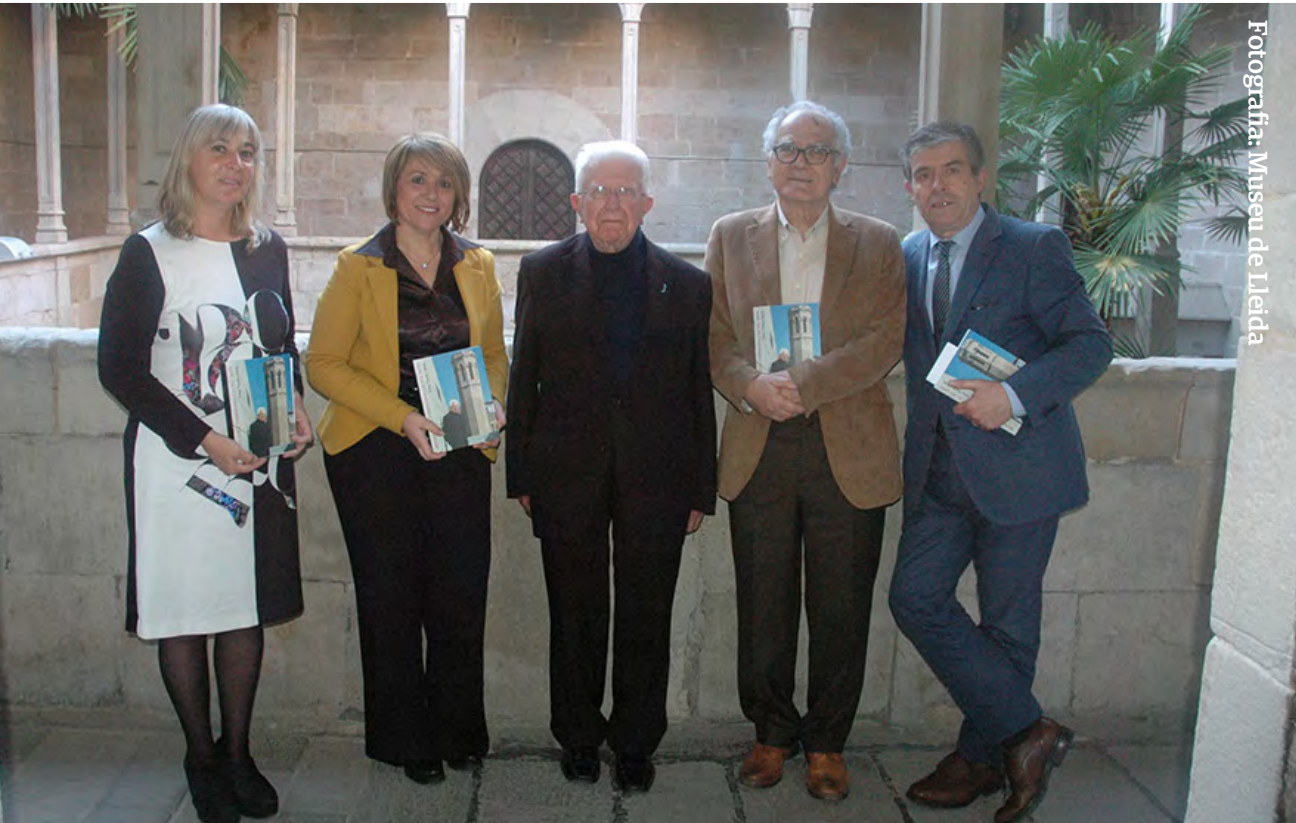
Hem de fer especial èmfasi en la regulació de la programació educativa. També, directament relacionat, a l'article 15, en l'àmbit de l'educació infantil. Aquest segon diu que les administracions públiques incrementaran progressivament l'oferta de places públiques en el primer cicle "amb la finalitat d'atendre totes les sol·licituds d'escolarització de la població infantil de zero a tres anys". I pel que fa als centres docents, regulats en el títol IV de la llei, es modifica l'article 109, que fa referència a la programació de la xarxa de centres, pel qual "en la programació de l'oferta de places les Administracions educatives harmonitzaran les exigències derivades de l'obligació que tenen els poders públics de garantir el dret de tots a l'educació, mitjançant una oferta suficient de places públiques" i les

"administracions educatives promouran un increment progressiu de llocs escolars a la xarxa de centres de titularitat pública".

Les proposicions normatives s'expliquen per si mateixes. Si els poders públics de l'Estat social de dret han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat en aquesta llibertat siguin reals i efectives, com proclama l'article 9.2 de la Constitució, sembla bastant evident que la política de creació de centres públics estaria malament plantejada si s'obstaculitzés en lloc de facilitar-se, l'exercici de la llibertat de creació de centres docents que poguessin trobar prou acollida en la demanda social; o si s'hi produís una competència desigual pel que fa a centres privats preexistents, la subsistència s'arribarà a fer pràcticament inviable a causa de les diferències objectives favorables que el poder públic atorga als centres públics en l'ordre econòmic. I això és el que passaria si la norma s'aprovés en els termes que la Comissió d'Educació ha sancionat.

Encara hi ha camí per recórrer. Voldríem pensar que les forces polítiques que han defensat als seus discursos la pluralitat educativa o el Servei d'Educació de Catalunya materialitzin en fets el que han proclamat de paraula i no permetin que el projecte de llei prosperi en els termes ara plantejats. Altrament, estarien definint les postures reals sobre les quals la ciutadania hauria de prendre'n bona nota per reaccionar en conseqüència.

Mentrestant, la campanya de recollida de signatures continua. Ja són més d'1.471.000 els ciutadans i ciutadanes que diuen no a una norma que perjudica objectivament l'escola concertada. Insistim en la conveniència que, si encara no ho heu fet, **signeu** i convideu a signar la comunitat educativa i els vostres cercles més propers. No és cap frase retòrica afirmar que ens hi juguem molt.

Museu de Lleida: “Ens hem quedat orfes”

La setmana passada va ser complicat contenir les emocions al Museu de Lleida; primer vam rebre la notícia que el bisbe emèrit de Lleida, **Francesc Xavier Ciuraneta**, havia traspassat després d'una llarga malaltia. Les companyes del museu m'expliquen (jo no el vaig conèixer en persona, però sí sabia dels seus mèrits) la seva defensa tenaç i constant del fons eclesial del Museu de Lleida davant les invasions del llavors bisbe de Barbastro i actual president de la conferència episcopal, l'arquebisbe de Barcelona **Joan Josep Omella**, que mai ha amagat les seves conviccions al llarg dels anys.

Però el que ens ha fet més mal ha estat la **mort de mossèn Jesús Tarragona**, per a nosaltres mossèn o mossèn Tarragona, el dijous 12 de novembre, la persona que ha acompanyat al Museu de Lleida des de la seva creació l'agost del 1997. La primera reacció va ser com la dels nens que perden els seus pares; l'expressió utilitzada en el primer comunicat a les xarxes socials del museu “ens hem quedat orfes” volia significar el que representava mossèn per al personal del Museu de Lleida, i diria que també per a la institució.

Ell havia estat director del Museu Diocesà de Lleida des de 1965 fins el 1997, quan va fer el traspàs a la **Montserrat Macià**, primera directora de l'equipament públic creat per l'acord de totes les administracions públiques i el bisbat. Per tant, alguns poden creure que no només va ser un pare per al museu sinó també un pilar bàsic de la seva existència: director durant 32 anys i font d'inspiració uns quants més. Potser ara és el moment de recordar una de les seves frases cèlebres: "ara ja em puc morir", dita en ocasió de la inauguració de la seu actual del museu, el 30 de novembre de 2007. Per a nosaltres ha estat una sort tenir-lo 13 anys més!

A nivell personal, he de dir que l'he gaudit des del primer moment que vaig arribar a la direcció del museu. Ara és el moment d'expressar els meus sentiments cap a mossèn, gran persona, enèrgic quan es tractava de lluitar pel patrimoni eclesiàstic, dolç i comprensiu amb les generacions joves que s'obrien camí en aquest món. Sempre disposat a recordar, a donar consells i esmenar les equivocacions pròpies o d'altres.

Jo només tinc paraules de reconeixement perquè sempre m'ha acompanyat en aquests dar-

ters cinc anys al capdavant del Museu de Lleida, tant en els moments complicats de la feina (ell no es podia creure el que va passar l'11 de desembre de 2017) com en els moments personals tristos on ell va voler fer de mossèn. Sempre hi era!

Durant la missa de difunts dedicada a mossèn i celebrada el passat dissabte a la catedral, el bisbe Salvador el va definir com l'exponent del que l'església considera un "mossèn": guia de la comunitat en la que imparteix el missatge de Jesús, persona que transmet estima i suport a tot el col·lectiu humà més proper, i home que transmet la saviesa que emana dels evangelis.

Vull agafar aquest símil catòlic per portar-lo a la seva altra passió, el patrimoni cultural. Jo no soc la persona més indicada per fer un repàs a la biografia de mossèn ni tampoc a la seva trajectòria en el camp del patrimoni. Crec que és el moment de recordar que tenim documents rellevants per conèixer en profunditat la vida i l'obra de mossèn Jesús Tarragona.

Primer, la miscel·lània homenatge que la Paeria de Lleida li va dedicar l'any 1996 i que va tenir

com a comissió organitzadora l'**Esther Balasch**, la **Carmen Berlabé**, l'**Antoni Llevot**, el **Pep Tort**, el **Joan-Ramon Gonzalez**, el **Joan J. Busqueta**, el **Francesc Fité** i **Josep M. Quintillà**. En aquest homenatge, fou el meu estimat **Ximo Company** l'encarregat d'escriure uns "polsaments biogràfics, 1925-1996" de mossèn. I deia: "un capellà que ha fet de rector, i que per tant s'ocupa de les coses de Déu, però que al mateix temps s'ha dedicat, durant una bona part de la seva vida, a preservar el patrimoni artístic de la seva volguda diòcesi de Lleida. També ha treballat per l'entranyable Seu Vella de Lleida i per tot el seu turó, amb la plena convicció que darrera de tota obra artística i arquitectònica hi ha una tradició humana i cultural que ens pertoca de salvaguardar i llegar en òptimes condicions a generacions futures". Queda clar quines eren les obligacions que s'havia imposat: patrimoni artístic, Seu Vella, conservació i llegat. Va ser un veritable mossèn del patrimoni cultural.

El segon document que caldrà rellegir és més recent, l'obra de **Josep Varela**: *Mossèn Jesús Tarragona i el seu món*, publicada el 2015 pel Museu de Lleida i l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida. Voldria destacar el

component humà, familiar i vivencial d'aquesta obra: descobrim les arrels de la fortalesa de mossèn Tarragona, la família, la guerra i la vocació de servidor de l'església sacerdotal. Recordo que aquesta publicació va ser una de les meves primeres activitats com a director del Museu de Lleida i em va permetre fer una aproximació real a mossèn: un home alegre, voluntariós, incansable, proper, batallador. La persona que des del primer moment en que vaig arribar al museu, el 16 de març de 2015, em va oferir la seva ma per al que considerés. I sobretot, la persona que cada dia compartia amb tots el

que treballem al Museu de Lleida unes hores de lectura de la premsa diària i de la seva afició pels mots encreuats que, segons ell, l'ajudaven a mantenir la memòria i l'agilitat de pensament. Fins al darrer moment ens donava consells a tots! El darrer dia que va estar al museu fou el 21 de setembre, moment en què encara va saludar amb la seva rialla, a tots els patrons del museu, encapçalats per la recent nomenada consellera de cultura, **Àngels Ponsa**.

Mossèn, ens hem quedat orfes però hem après de totes les seves lliçons. La nostra obligació

serà fer-les partícips a les futures generacions, i fer recordar el seu nom com un dels pilars fonamentals en la gestió del patrimoni cultural de Lleida i en la defensa del patrimoni cultural de Catalunya.

Josep Giralt i Balagueró és el director del Museu de Lleida

JOSEP GIRALT -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Protegits a l'escola, com protegim també la mobilitat del seu entorn?

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen la 14a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat' amb l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya.

La temàtica d'aquesta edició, "Protegits a l'escola, com protegim també la mobilitat del seu entorn?", està dedicada a millorar la seguretat viària al voltant dels centres educatius i convida als joves a reflexionar sobre els desplaçaments que fan per assistir a les escoles i instituts.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau

Mitjà, així com nois i noies de 12 a 18 anys que són membres de casals de joves o centres de lleure catalans.

Els participants poden presentar els seus treballs a les **categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària** i també es reconeixerà a la classe que participi amb més treballs i al professor que hagi inscrit el nombre més gran de participants.

A nivell escolar, la 14a edició del concurs premiarà, per segon any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement a les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs escolar (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat, campanyes d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, els joves han de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat

abans del 30 d'abril de 2021. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Ensenyament i diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de més de 18.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre la mobilitat en més de 12.000 treballs.

Sobre el concurs

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2007 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat.

Des del confinament: en qui confies?

PER RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

Us escric des del confinament, a aquestes alçades de la nostra història, escriure des del confinament em sembla que és la cosa més normal del món. No perquè ens agradi, sinó senzillament perquè ningú està exempt de que aquest virus l'infecti. Ans al contrari, les notícies ens omplen de dades i estadístiques que ens recorden que la situació segueix sent complexa i hem d'estar ben alerta.

A casa nostra, que hem tingut molta cura, especialment jo que he estat escrupolosa des de sempre, i que rentar-me les mans sovint, man-

tenir una distància prudencial ha estat un principi bàsic de vida, com no, també ens ha arribat el contagi. El cas és que la mare es va trencar un braç al caure a casa i la van haver d'operar, i tot té el seu risc. Entrar i sortir de la hospital va fer que ella i jo acabéssim donant positiu: ella asimptomàtica, jo símptomes lleus. Aviat, però, el meu marit i la meva filla també han donat positiu. El meu marit fins hi tot ha hagut d'estar uns dies per prevenció, hospitalitzat. Voldria dir que malgrat les dificultats la gestió del CAP i de l'hospital ha estat per part dels professionals correctíssima.

Hi ha dos elements que m'han fet pensar mes enllà del moment estrany que vivim, per una banda la pregunta interior i personal: Com m'he pogut infectar? Es gairebé com un petit retret, malgrat jo mateixa he fet mil vegades la reflexió a totes les persones amb qui treballo i comparteixo gestió, tots ens podem infectar, que no és pecat! Ara, sense ni adonar-me, m'ho pregunto a mi mateixa. És com si amb tanta saturació de notícies i seguiment de la Covid, et sents responsable.

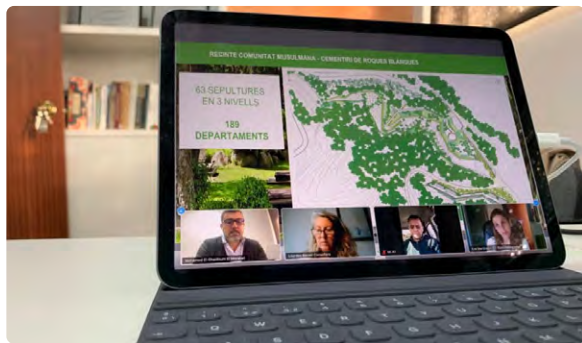
L'altra element és: realment en qui confies? De nou en el silenci i a vegades soledat del confinament, escoltant les notícies, i coneixent d'a prop les dificultats que moltes persones estan tenint per seguir endavant en les seves feines, especialment sectors on s'ha paralytat completament l'activitat o de persones que ja venen de la pobresa energètica. Veient com la gestió política i administrativa és molt precària i que

fins i tot els "experts" no sempre estan d'acord, francament la meua pregunta segueix sent en qui confio, confies?

Com sempre, torno a la Paraula, i en aquest cas a un dels profetes del Antic Testament, Nahum. Quan estudiava al Seminari vaig fer un tesina sobre aquest profeta que en mig d'un món en destrucció té una paraula de esperança:

*El Senyor és bondados,
és un refugi en el dia de l'aflicció,
i coneix els qui confien en ell.
Nahum 1:7*

No se com estàs vivint tu tota aquesta situació, ni com t'afecta, ni en qui confies. Jo prego i espero que el lideratge millori, però només confio en el Senyor.

El Papiol adapta el seu cementiri a la fe islàmica

Les restriccions de mobilitat derivades de la pandèmia que estem vivint fan que els difunts per la Covid-19 no puguin ser repatriats al seu país d'origen. Atesa la demanada de la comunitat musulmana, els representants de les federacions van iniciar diverses reunions amb el Consell Comarcal del Baix Llobregat per donar resposta a aquesta necessitat i iniciar els tràmits necessaris per a la gestió d'un espai adequat al cementiri comarcal Roques Blanques ubicat al Papiol.

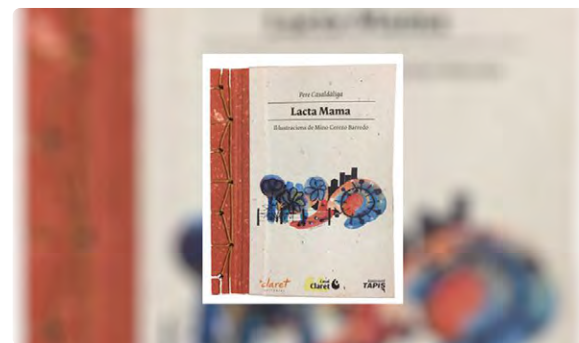
ISLAM.CAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació Salut Alta crea un informatiu pel Dia dels Drets dels Infants

Amb motiu del Dia Universal dels Drets dels Infants, celebrat el 20 de novembre, els infants i joves de la Fundació Salut Alta han treballat la importància del dret a ser escoltats. I per a recollir totes les reflexions fetes, amb l'ajuda dels i les adolescents de l'entitat, han creat l'infoSA, l'informatiu oficial de la Fundació Salut Alta. Com diu l'informatiu "venim d'un temps de confinament on hem pres moltes decisions i, en molts casos, no hem tingut en compte l'opinió dels més petits".

FUNDACIÓ SALUT ALTA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

'Lacta Mama', el recull de poemes de Pere Casaldàliga

El Casal Claret, l'Associació Tapís i l'Editorial Claret va presentar, aquest dijous dia 19 de novembre, 'Lacta Mama', un llibre de poemes de **Pere Casaldàliga** i il·lustracions de **Mino Cerezo Barredo**. El llibre recull un seguit de poemes de Pere Casaldàliga, religiós claretià, escriptor i poeta català, que va viure gran part de la seva vida al Brasil, país on era bisbe de la Prelatura territorial de São Félix, a l'estat de Mato Grosso i que ens va deixar el passat 8 d'agost.

EDITORIAL CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on siguis

Quique: la frescor de l'Evangelí i la seva alegria

PER JOSEP MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT

Acaba de sortir el nou llibre de **Quique Arenós**, *La Bíblia vista amb humor*, una obra (publicada pel **Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona**) deliciosa i divertida que ens ajuda a endinsar-nos, amb humor, en el tresor insondable que és la Paraula de Déu.

Dibuixant des de fa 63 anys, Quique Arenós, que ha publicat milers dels seus dibuixos en sis diaris i en més de cent revistes, ens convida a redescobrir i a aprofundir, en clau d'humor, l'Antic i el Nou Testament. I és que l'humor no està renyit amb la Sagrada Escripura. Al contrari: l'humor (que rima amb amor) ens fa comprendre millor la Paraula de Déu. Un Déu que

no és un ancià, amb llargues barbes i amb cara de pomes agres, com de vegades ens l'han presentat, i sempre malhumorat. Déu, com ens el mostra Quique Arenós, és el Déu del somriure i fins i tot de la rialla.

L'agost de 2018, en una trobada amb jesuïtes irlandesos, el **papa Francesc** els deia: "Hem de treballar perquè es compregui bé la frescor de l'Evangelí i la seva alegria". Perquè, continuava el papa, "Jesús va venir a portar-nos l'alegria, no una casuística moral". I el papa afegia encara: "Cada matí reso la pregària de **Sant Tomàs More**, demanant el sentit de l'humor. Nosaltres hem de tenir aquest sentit".

Nascut a la ciutat valenciana de Vila-real, a la Plana Baixa, Quique Arenós, que començà a publicar els seus acudits el 1956, ha rebut entre d'altres, el premi Saló Nacional de l'Humor, a Ciutadella, el 1971, l'Olimpíada Internacional de l'Humor, a València, el 1972, el Premi Mingote, a Madrid, el 2010 o la Distinció al Mèrit Cultural de la Generalitat del País Valencià el 2010.

Els dibuixos de Quique Arenós ja formen part d'una gran quantitat de revistes, com Saó (amb més de 5000 acudits publicats) o també a les publicacions del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, amb acudits sobre l'Antic i el Nou Testament i encara a *Catalunya Cristiana* i a *Vida Nueva, Familia Cristiana, Más i Hogar 2000*. Quique Arenós també ha col·laborat amb els seus dibuixos als diaris *Ya*, amb més de 2500 acudits, *Pueblo, Aragón/Exprés, Las Provincias, Mediterráneo*, amb més de 10000 originals, o *Valencia Fruits*. Quique Arenós, mestre de primària durant 41 anys, començà a publicar els seus acudits el 1956 i des d'aleshores no ha parat de mostrant-nos el seu art, fet sempre des del respecte i la ironia, amb una gràcia que fa néixer en el lector, el somriure o fins i tot la rialla. Quique Arenós també ha publicat els

següents llibres: *Sin censura eclesiástica* (1974), *Sálvese quien pueda* (1993), *Castelló(n)* (1995), *Molt Fràgil* (2000), *Pobres ricos* (2001), *Tico el agnóstico* (2004), *De norte a sur (y Dios en medio)* (2007), *La escuela vista con humor* (2011) y *Quique 60 anys dibuixant humor* (2016).

La seva obra, extensa i molt apreciada, la podem trobar als museu de Feno (La Corunya), al de Castillo de Larrés (Osca) i al museu de l'Humor Dulcinea del Toboso (Toledo). A més, també hi ha un mural de 25 per 15 metres, d'un acudit seu a la Vila-real, la seva ciutat natal.

En un món amb dificultats de tota mena, amb entrebancs i problemes, amb l'odi i les enveges entre homes, pobles i cultures, amb mirades tristes i cansades, penso que els dibuixos de Quique Arenós són com un aire fresc i nou que ens empelta d'esperança.

Mossèn Ballarín, al programa de TV3 *El convidat*, del 13 d'octubre de 2010, coneixedor de la situació actual que viu la nostra societat, volia que l'Església no fos "tan avorrida" i per això demanava "que Déu concedeixi a l'Església una cosa que Ell té infinitament, que és sentit de l'humor".

Jo crec que els dibuixos de Quique Arenós transmeten aquest sentit de l'humor tan necessari per a viure amb salut. Per això els acudits d'aquest llibre, són un bon antídoto contra la tristesa i contra el mal humor, tan freqüents en el nostre dia a dia. D'ací que a la catequesi de les parròquies i en les reflexions dels preveres per preparar les homilies, aniria molt bé comentar i compartir el sentit d'aquests dibuixos que ens omplen d'alegria i de bon humor.

Penso també que els acudits de Quique Arenós, com la pregària de Sant Tomàs More, expresen amb bon humor "la frescor de l'Evangeli i la seva alegria", com digué el papa Francesc als jesuïtes irlandesos. I si, com digué el papa Francesc el Nadal de 2019, Jesús és el "somriure de Déu", Quique Arenós, amb aquests seus acudits, ha sabut mostrar-nos aquest somriure, així com l'alegria i la joia d'aquest Déu, que en Jesús s'ha fet proper i ha vingut a fer camí amb nosaltres. Un camí d'esperança, un camí per retrobar aquell somriure que ens fa homes i dones capaços d'albirar un horitzó nou. Els acudits de Quique Arenós ens treuen el mal humor i, fins i tot, el cansament. Per això proposo que cada dia, com el papa, al matí, al mateix temps

que resem la pregària de Sant Tomàs More, fem una mirada a un o a dos dels excel·lents dibuixos de Quique Arenós, per afrontar el dia, malgrat tot, amb il·lusió, amb bon humor, amb ganes de viure.

Quique Arenós, com escriu el seu fill Pau, “mai va ser un capellà (encara que alguna vegada el van confondre amb mossèn Ballarín)”. Quique és, continua el seu fill Pau, “un revolucionari amb una visió crítica de la cúria, els bisbes i la hipocresia”. Per això “molts bisbes s’ennuegaven amb els melindros sucats al cafè amb llet, quan llegien *Vida Nueva*”.

El papa Francesc, amb el seu sentit de l’humor tan característic, ens ha regalat diversos documents caracteritzats tots ells per la joia o l’alegria: el Goig de l’Evangeli, l’Alegria de la veritat, Alegreu-vos i celebren-ho o encara, l’Alegria de l’amor. I és que com un dels dons de l’Esperit, el goig o la joia hauria d’estar més present en la nostra vida i en la vida de l’Església. Per això els cristians tenim la missió de fer néixer l’alegria en els nostres cors, enmig d’un món ple de tristesa, d’injustícies i de llàgrimes. I encara més ho hem de fer ara, en aquest temps marcat per la incertesa i el dolor que viuen moltes famílies degut a la Covid-19.

És evident que llegint aquest llibre (publicat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona), els problemes quotidians no desapareixeran. Seran els mateixos de sempre, els mateixos que abans, però sabrem enfocar-los (i afrontar-los) d’una manera diferent. I sense deixar que ens aclaparen, sabrem veure les dificultats de cada dia amb optimisme i amb confiança en Déu, en els altres i en cadascun dels qui mirarem aquests suggeridors i bells dibuixos, que ens mostren el rostre bondadós i somrient del Déu que en Jesús s’ha fet un dels nostres.

JOSEP MIQUEL BAUSSET | [LLEGIR AL WEB](#)

La Fundació “la Caixa” impulsa 19 projectes artístics sensibles a les necessitats socials sorgides per la pandèmia

La Fundació “la Caixa” ha destinat **416.250 euros a 19 nous projectes d'arreu de l'Estat espanyol** seleccionats en la convocatòria que el programa Art for Change de Fundació “la Caixa” obre de forma anual. Aquesta convocatòria ofereix ajudes a projectes artístics de disciplines com les arts plàstiques, la fotografia, la música, la literatura i les arts escèniques que fomenten el paper actiu dels col·lectius en situació de vulnerabilitat.

A Catalunya han estat seleccionats 9 projectes, tots ells de la província de Barcelona, als quals s'hi han destinat 203.780 euros.

Aquest any excepcional a causa de la pandèmia, la convocatòria pren, encara més, un major sentit, tal i com afirma **Glòria Andreu**, responsable del programa Art for Change de Fundació “la Caixa”: “La pandèmia està tenint un impacte molt fort als col·lectius vulnerables i per això hem decidit seguir obrint la convocatòria en ple Estat d'Alarma durant el mes de maig. Per reforçar la seva promoció, per una banda vam allargar el termini de presentació dels projectes i, sobretot, vam ampliar el pressupost per poder ajudar al màxim de projectes”.

Les condicions de la convocatòria 2020 per a la presentació de les iniciatives han estat les mateixes de cada any, la qual cosa propicia que la majoria requereixin presencialitat, si d'aquí a uns mesos el context ho permet. Els projectes començaran a funcionar el gener del 2021. Aquest any s'han presentat prop de **300 propostes** d'artistes i entitats culturals d'arreu de

l'Estat espanyol. D'entre totes elles han estat seleccionats 19 projectes que han superat una primera avaluació artística i en una segona fase una avaluació tècnica - social. Aquests es duran a terme a les províncies de **Barcelona, Madrid, Astúries, Gipuzkoa, Salamanca, València, Sevilla, Córdoba i Santa Cruz de Tenerife**. Hi participaran més de **1.200 persones en situació**

de vulnerabilitat que tindran l'oportunitat de realitzar un procés de transformació personal i social a través d'una creació artística.

Tots els projectes han estat escollits perquè compleixen amb els tres objectius del programa: **el foment del desenvolupament personal del participant** mitjançant la seva implicació en el procés creatiu; **la cohesió i la inclusió social** a partir de la creació d'espais neutrals de relació, intercanvi i convivència, i **la regeneració social de caràcter comunitari** a partir d'activitats que contribueixin al desenvolupament de barris o grups socials i al reforç de conceptes com identitat i autoconfiança.

Art for Change de Fundació "la Caixa"
L'art. Un camí per ajudar-nos a entendre la realitat, així com una via per transformar-la

La Fundació "la Caixa" ha estat pionera en la recerca de noves formes d'entendre la cultura. Les exposicions són un punt de trobada entre diferents tipus de públic, i les activitats impliquen persones de diverses procedències i de totes les edats que prenen la iniciativa i hi tenen un paper actiu. **Iniciatives en les quals el públic i els creadors treballen plegats per do-**

nar sentit a l'art. D'aquesta vocació va néixer, l'any 2007, Art for Change, un programa que conjuga la creació artística i la transformació personal i social, que fomenta la participació en processos creatius de qualsevol disciplina artística per afavorir la col·laboració i la inclusió de tothom, i que és respectuós amb la diversitat i obert a aprendre i a escoltar la societat.

A través d'Art for Change de Fundació "la Caixa" es generen **processos creatius liderats per un artista**, en els quals participen col·lectius en situació de vulnerabilitat o persones d'un mateix entorn o barri, amb l'objectiu d'afavorir processos de transformació social. Aquestes iniciatives posen als participants en contacte amb l'art i la cultura, i es fomenta la igualtat de condicions i oportunitats.

Mor Pilar Castellanos, monja vedruna de l'Hospital de Granollers, amb 84 anys

DLL, 16/11/2020 | EL 9 NOU

Girona acull una missa en record de les víctimes d'accidents de trànsit
DM, 17/11/2020 | DIARI DE GIRONA

La majoria de Pastorets resisteixen, però amb versions reduïdes
DM, 17/11/2020 | REGIÓ 7

El temple de la Sagrada Família estarà tancat i sense il·luminació al Nadal

DC, 18/11/2020 | EL PUNT AVUI

Cultura diposita al Museu de la Noguera una talla gòtica que representa una santa amb l'heràldica de Pere II d'Urgell

DC, 18/11/2020 | LA MAÑANA

Omella vol garantir la religió a la Lomloe

DJ, 19/11/2020 | LA VANGUARDIA

Mor el Patriarca de l'Església Ortodoxa de Serbia

DV, 20/11/2020 | ISGLÉSIA ORTODOXA

La Fira de Santa Llúcia redueix a la meitat les seves parades i controlarà els accessos

DV, 20/11/2020 | EL PERIÓDICO

40 | LA SETMANA A LES XARXES

Dv, 20/11/2020 | Catalunya Religió | núm. 101

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Entenc per creixement espiritual l'itinerari de fe que aconseguim articular maduresa humana i experiència de Déu; el percebre una crida que es tradueix en exigència interior d'un canvi de vida i en una altra manera de veure les coses.
P. Joan Carles Elvira, monjo de **#Montserrat**

12:10 · 20 nov. 20 · Hootsuite Inc.

LaSalleCat
@LaSalleCat

A **#LaSalle #Premià** apostem des d'Infantil per l'aprenentatge cooperatiu i ho fan des d'una perspectiva inclusiva per atendre la diversitat a l'aula. Fet que fa créixer entre l'alumnat el sentiment de pertinença, enforteix les relacions entre, entre d'altres **#TUQuèTries**

16:27 · 18 nov. 20 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Celebrem el **#DiaInternacionalDretsInfants** amb dibuixos de nens i nenes. Un clam a l'optimisme i a l'estima cap a l'escola com a pilar d'oportunitats per a tothom **#DiaUniversalDretsInfants @RosaSensat @diariARA**

276 reproduccions
7:19 · 20 nov. 20 · Twitter for Android

La Sagrada Família
@sagradafamilia

A l'arxiu de la Sagrada Família s'hi conserven els «Albums del Temple», descripcions fidels de la Sagrada Família.
El primer es va publicar el 1914, amb la portada en cinc idiomes. La part central mostra una fotografia de l'estat de les obres en aquell moment.

13:17 · 19 nov. 20 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Dret a l'educació, a la salut, a la identitat, a la intimitat, a la igualtat... Els **#infants** tenen drets, tenen les seves capacitats, preocupacions i necessitats. Són persones amb les seves idees i perspectives. Són subjectes de **#drets. #Marists4ChildrenRights #DretsdeInfants**

9:47 · 20 nov. 20 · Twitter Web App

CPL Editorial
@CPLeditorial

Retalls de les seves vides, empremta de l'invisible, #llibre de David Masobro en la col·lecció #EmaúsCPL
"Sants de la porta del costat", en paraules del papa Francesc
book.cpl.es/detalle.asp?co...cat
book.cpl.es/detalle.asp?co...cast

11:00 · 19 nov. 20 · Twitter Web App

U. Ramon Llull (URL)
@uramoniull

"Violència cap a la dona: del **#MeToo** al we can"

Primeres jornades URL sobre la realitat de la violència de gènere, organitzades pel Grup de Recerca de Parella i Família, per convidar a la reflexió i al plantejament de noves actuacions

Blauquerma y 9 més
15:05 · 20 nov. 20 · Twitter Web App

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

Pujar una muntanya o tornar a la vall és una bonica metàfora per parlar del camí espiritual i la pregària. Com a la pregària, cada passa d'un ascens es pot donar amb actituds ben diferents. David Guindulain ens parla d'"ascendir humilment" a **@pregariacat** ow.ly/ax8x50Cjye2

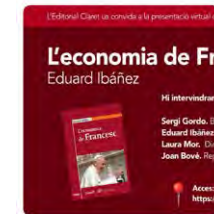

21:45 · 18 nov. 20 · Hootsuite Inc.

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Agafeu l'agenda! Presentem, amb **@EditorialClaret**, aquest llibre més importants del papa Francesc, així com del pensament social de l'Església, sobre el sentit i la finalitat de l'economia.

Dimarts 02/12
19.00 h
youtu.be/t4Lrqz0fvCY

Tú y 2 més
15:01 · 18 nov. 20 · Twitter Web App

Magic Line SJD
@magiclinesJD

Us anem desvelant detalls 🤖👤! Una altra de les característiques de la **#MagicLine 2021** és que podreu participar-hi en grups més reduïts. Exemple? El vostre nucli de convivència, amb els companys i companyes de feina... Ja podeu anar-hi pensant! Amb qui fareu equip 🤝?

13:40 · 20 nov. 20 · Hootsuite Inc.

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatSJD

Les restriccions sanitàries dificulten les trobades presencials, cal tirar d'una mica d'enginy i creativitat! Cuida qui més estimes amb **#regals** que no tenen preu. **#TalonariSolidariSJD** amb 18 experiències per tornar a compartir moments inoblidables **bit.ly/3fee6df**

malmesos y 6 més
14:18 · 19 nov. 20 · Twitter Web App

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

A **@BlanquernaFCRI** ara estem visualitzant en el marc de la Mostra de Cinema Espiritual **@cinemaspiritual @justiciacat** un potent documental sobre **#pluralismereligios** gràcies a **@PluralismoyC #CambialMarco #Vamosacontaralodeotramanera @uramoniull**

9:56 · 20 nov. 20 · Twitter for iPhone

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748.

Correu-e: info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

